

ת"פ 68737/01/20 - מדינת ישראל נגד חוסיין סויטאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 68737-01-20 מדינת ישראל נ' סויטאת (עציר)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ע"י ב"כ עוה"ד יניב זוהר

נגד

הנאשם

חוסיין סויטאת

ע"י ב"כ עוה"ד אסף צברי

גזר דין

האישומים וההרשעה

1. על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, הורשע הנאשם (ללא שמיעת ראיות) על פי כתב אישום מתוקן (שהוגש ונסרק ביום 7.7.2021) בביצוע עבירה של **שוד בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **גניבת כרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 + סעיף 29 לחוק העונשין; **הונאה בכרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 29 לחוק העונשין (2 מקרים) **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. יצוין, כי תחילה, הוגש כתב אישום אחד, משותף, לנאשם דן ביחד עם נאשם נוסף בשם מחמוד חוגיראת (להלן: "**מחמוד**"), אך ביום 07.07.20, הודה הנאשם דן במיוחס לו (במסגרת הסדר הטיעון) ולכן נעתרתי לבקשת ב"כ המאשימה והוריתי על הפרדת הדיון בין שני הנאשמים. נגד מחמוד הוגש כתב אישום נפרד, בת"פ 68737-01-20 ודינו כבר נגזר.

3. להלן תמצית עובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**"):

א. הנאשם וחברו מחמוד, הגיעו ביום 18.01.20, בשעה 16:30 לערך, לעמדת תצפית נוף בסמוך לכביש מספר 784, מול הישוב מורשת, ברכב מסוג פיג'ו מ.ר. 1221851 (להלן: "**רכב הפיג'ו**"), כאשר מחמוד נוהג ברכב והנאשם יושב לידו והחנו את רכב הפיג'ו בסמוך לשני כלי רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 51151401 ומסוג טויוטה מ.ר. 2741051 אשר חנו במקום ואשר שייכים, בהתאמה, לסאמר בדארנה (להלן: "**סאמר**") ולאבראהים חג'אזי (להלן: "**אבראהים**").

ב. אותה עת, ארנקו של סאמר (להלן: "**הארנק**") ובתוכו 180 דולר אמריקאי, 300 ₪, כרטיס אשראי מספר 5326102304941081 (להלן: "**כרטיס האשראי**"), תעודת זהות, רישיון נהיגה ומסמכים אישיים (להלן: "**התכולה**") היה מונח בין מושבי המיצובישי.

חוסין ניגש אל אבראהים והחל לתחקרו בצעקות לגבי סיבת הימצאותו במקום. בהמשך, מחמוד ניגש לרכב המיצובישי, הכניס את פלג גופו העליון לרכב ונטל ממנו את הארנק וטכולתו, זאת ללא הסכמת סאמר ובכוונה לשלול את הארנק וטכולתו מבעליו שלילת קבע.

סאמר ביקש ממחמוד שיעזוב את ארנקו, ובתגובה לכך, ניגש הנאשם אל סאמר והיכה אותו בראשו, באמצעות המרפק, על מנת למנוע ממנו להתנגד לגניבת הארנק וטכולתו וסאמר נפל על הארץ.

ג. או אז, ניגש מחמוד אל אבראהים והחל להכותו בפניו, באמצעות אגרופיו, וכן היכה אותו בידו השמאלית וברגלו הימנית. לאחר מכן, כרך הנאשם את זרועו סביב צווארו של אבראהים מאחור וחנק אותו, והנאשם ומחמוד נטלו, בכוח, מאבראהים את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו מסוג סמסונג גלקסי J7 (להלן: "**הפלאפון**") וכן כרטיס אשראי על שמו מספר 5326103302654031 (להלן: "**כרטיס האשראי הנוסף**") אשר היה בצמוד לפלאפון, זאת ללא הסכמת אבראהים ובכוונה לשלול את הפלאפון וכרטיס האשראי הנוסף מבעליהם שלילת קבע.

ד. לאחר המתואר לעיל, עלו הנאשם ומחמוד על רכב הפיג'ו ונסעו מהמקום כשהארנק וטכולתו וכן הפלאפון וכרטיס האשראי הנוסף בידיהם.

ה. כתוצאה ממעשי הנאשם ומחמוד, נגרמו לאבראהים סימן חבלה עם נפיחות בכף יד שמאל ושפשופים באף ובלחי שמאל והוא התפנה לקבלת טיפול רפואי בקריה הרפואית רמב"ם. כן נגרמו לסאמר סימני חבלה ושריטה שטחית בלחי שמאל ונפיחות בשפה העליונה עם חתך פנימי והוא התפנה לקבלת טיפול רפואי במרכז הרפואי בפזורה.

ו. בהמשך לכך בשעה 17:25 לערך, הגיעו הנאשם ומחמוד, באמצעות רכב הפיג'ו, לחנות למכר פלאפונים בשם "**אופיס בילאל**" בזרזיר (להלן: "**החנות**"). הנאשם ירד מרכב הפיג'ו ונכנס לחנות, כשכרטיס האשראי וכרטיס האשראי הנוסף בידי.

בחנות, רכש הנאשם מכשיר טלפון סלולרי מסוג סמסונג דגם גלקסי A70 (להלן: "**פלאפון הסמסונג**") תמורת סך 1,700 ₪ (להלן: "**התמורה**") כאשר על מנת לשלם את התמורה, מסר הנאשם למוכר בחנות את כרטיס האשראי הנוסף ולאחר שהכרטיס לא כובד, הוא מסר למוכר את כרטיס האשראי, אשר חויב בסך 1700 ₪ וזאת - ללא ידיעת סאמר או אבראהים, ללא הסכמתם ובכוונה להונות.

ז. בהמשך לכך, עזבו הנאשם ומחמוד את המקום, כשפלאפון הסמסונג בידיהם ונסעו לכיוון כפר מנדא, כשמחמוד נוהג ברכב הפיג'ו.

ח. בסמוך למתואר לעיל, חסמו השוטרים דני ח'ורי וערוה עבד-אל-חק (להלן: "**השוטרים**") את התנועה בכביש 784, בסמוך לצומת מנדא, כשהם עומדים מחוץ לניידת משטרה (להלן: "**הניידת**") לבושים במדי משטרה.

בהגיע הנאשם ומחמוד בסמוך לחסימת הכביש, סימנו להם השוטרים לעצור את רכב הפיג'ו, אולם מחמוד נהג את רכב הפיג'ו במהירות, עקף את החסימה תוך שהוא מתנגש קלות בניידת ונהג את רכב הפיג'ו לתוך כפר מנדא, תוך שהוא נמלט מהשוטרים. זאת עשה מחמוד בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים

תפקידם כחוק ולהכשילם.

ט. לאחר המתואר לעיל, נכנסו השוטרים לניידת והחלו בנסיעה אחרי רכב הפיג'ו, אל תוך כפר מנדא, תוך שהם כורזים לנאשם ולמחמוד לעצור. בכפר מנדא, עצר מחמוד את רכב הפיג'ו והוא וחוסין ירדו ממנו ונמלטו רגלית מהמקום. זאת עשו הנאשם ומחמוד בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק ולהכשילם.

י. במעשיו המתוארים לעיל, אותם ביצע הנאשם בצוותא חדא עם מחמוד:

(1) גנב את הארנק ותכולתו, פלאפון וכרטיס אשראי נוסף, כשבשעת מעשה או בתכוף לפניו או לאחריו ביצע או איים לבצע מעשה אלימות בסאמר או באברהים או בנכס כדי להשיג את הרכוש או לעכבו אצלם או כדי למנוע התנגדות לגניבת הרכוש או להתגבר עליה וזאת כשהוא בחבורה וכשהוא מכה את סאמר ואת אברהים ומשתמש באלימות כלפיהם.

(2) נטל או החזיק כרטיסי חיוב שלא בהסכמת סאמר ואברהים, בכוונה להשתמש בהם או לאפשר לאחר להשתמש בהם.

(3) השתמש בכרטיסי חיוב או במרכיב ממרכיביהם, בכוונה להונות.

(4) עשה מעשים בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם זה הוגשו לא פחות מתשעה (!) תסקירים מטעם שירות המבחן. התסקיר הראשון נערך ביום 20.10.20 והאחרון - ביום 21.10.21.

בישיבה שהתקיימה ביום 7.7.20, נענית, חרף התנגדות המאשימה, לבקשת הסנגור והוריתי על המצאת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש, בנוגע לנאשם, זאת - נוכח כך שהנאשם שהה אותה עת בקהילה טיפולית ונוכח כך שעברו הפלילי אינו מכביד.

בהמשך, הוארכו המועדים, מפעם לפעם, לפי בקשה שירות המבחן, על מנת ששירות המבחן יוכל לסיים את תפקידו ולהגיש תסקיר ובו המלצות ותוך שציינתי, כי האורכות ניתנות על מנת שבפני בית המשפט תהייה תמונה מלאה בעת גזירת הדין.

5. להלן פירוט עיקר התסקירים:

א. בתסקיר הראשון, מיום 20.10.20, ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בקהילה טיפולית "אילנות" המיועדת למכורים ומשמשת כחלופת מעצר וכי מדיווח של גורמי טיפול עולה כי הוא משתף פעולה באופן מלא, מביע פתיחות ומודעות עצמית לקשייו, מפנים את הכללים אך יחד עם זאת מפגין דפוסי התנהגות אימפולסיביים

ותוקפנים על רקע הקושי להכיל תסכול. כן צוין, כי עם התקדמות התהליך חל שיפור בהתנהגות זו והנאשם מצליח לקשר חוויות חייו לדפוסי השימוש שלו בסמים. שירות המבחן המליץ לדחות את הדין בעניינו ל- 4 חודשים נוספים במטרה לטפל בדפוסיו ההתמכרותיים ובדפוסים הבעייתיים של התנהגותו.

ב. בתסקיר השני, מיום 16.2.20, צין שירות המבחן, כי גורמי הטיפול מתרשמים מהמוטיבציה של הנאשם לשינוי ולהצלחה וכי הנאשם משתתף בטיפול פרטני וקבוצתי לצורך הקניית מיומנויות של ויסות רגשי ותקשורת. צוין כי הנאשם למד לתת אמון ולשתף בכנות, לוקח חלק פעיל בקבוצות ובתפקידים משמעותיים בקהילה, צפוי לעלות לשלב ג', בו ישתלב בתעסוקה מחוץ לקהילה. צוין כי תגובותיו מתונות יותר וכי הוא פיתח יכולת לקחת אחריות על מעשיו, אך עדיין קיימים מצבים בהם הוא מגיב באימפולסיביות.

ג. על פי התסקיר השלישי, מיום 5.4.21 הנאשם טרם עלה לשלב ג', אך צוין, שוב, שהוא עומד לעלות לשלב זה. כן צוין כי נעשתה התערבות משפחתית בקהילה יחד עם הנאשם, כי הוא עדיין נמצאים מצבים בהם מגיב באופן אימפולסיבי וכי נדרש המשך טיפול. עם זאת צוין שהנאשם משקיע מאמץ רציני על מנת להצליח בטיפול.

לגבי ביצוע העבירות מושא כתב האישום דנן צוין, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות וכי הוא שיתף שבתקופה זו הוא השתמש באופן אינטנסיבי בחומרים פסיכו-אקטיביים והיה שרוי במצב נפשי ירוד ואמר שלפני ביצוע העבירות, הוא ושותפו צרכו אלכוהול וסמים.

שירות המבחן ציין שהנאשם גדל בתא משפחתי מתפקד, אך התמכר לסמים ולא לכוהול על רקע אירוע טראומטי שעבר במהלך שירותו הצבאי. שירות המבחן התרשם, שוב, ממוטיבציה גבוהה אצל הנאשם לערוך שינוי משמעותי. הוא הביע צער וחרטה כנה על מעשיו, הכיר בחומרתם וביטא נכונות לשאת באחריות ובענישה בעקבות מעשיו. כן צוין שהנאשם יופנה לבדיקת התאמה להשתתפות בפרויקט של "צדק מאחה".

שירות המבחן העריך, כי הסיכון להישנות העבירה הינו בינוני-גבוה וכי השתלבות הנאשם בהליך טיפולי עשויה למזער מהסיכון להישנות עבירה בעתיד.

ד. בתסקיר הרביעי, מיום 11.8.21, דיווח שירות המבחן על שינוי לרעה אצל הנאשם; בחודש אפריל לקראת עלייה לשלב ג' גילה הנאשם התנהגות גורסית וכתוצאה מכך ירד לשלב א'. למרות זאת, ביום 30/05/21 הוא עלה לשלב ג', השתלב בתעסוקה במוסך בכפר סבא. לאחר מכן עבר להוסטל, למשך חצי שנה ובהמשך עבר לגור בדירה השייכת לקהילה. גורמי הטיפול סייעו לו בהסדרת חובותיו הכספיים והוא הצליח לכסות את מלוא החוב בעזרת השכר שהרוויח.

שירות המבחן התרשם מהתהליך השיקומי שהנאשם עובר מזה תקופה ממושכת ומכוחות חיוביים אצלו, אשר באים לידי ביטוי בהתמדתו ובהתקדמותו בטיפול, תוך שהוא מצליח לשמור על ניקיון מחומרים ממכרים

מאז מעצרו בתיק זה. צוין, עוד, שהנאשם מצליח לזהות מצבי סיון ומתמודד עימם באופן אדפטיבי. לכן המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת לארבעה חודשים, כדי להמשיך ולבחון התקדמותו.

ה. בתסקיר החמישי, מיום 18.8.21, ציין שירות המבחן כי ביום 15/08/21, נמסר להם מגורמי הטיפול, כי הנאשם עזב את מסגרת ההוסטל על דעת עצמו לאחר שהתנגד לבקשת הצוות לערוך בדיקת שתן, לאור חשד שהוא השתמש בסמים כשהיה בביקור אצל הוריו. משיחה טלפנית עמו מסר כי הוא מאוכזב מעצמו שעזב את ההוסטל, אך הוא חווה משבר אמון מגורמי הטיפול, לאור בקשתם שיעבור בדיקת שתן. הנאשם ביקש לחזור להוסטל להמשך טיפול ובדיקת שתן, שנערכה לו ביום 17/08/21, נמצאה נקייה משרידי סם. לאור המוטיבציה הגבוהה להמשך הטיפול, שביטא הנאשם, ביקש שירות המבחן דחייה נוספת למשך חודשיים, על מנת לבחון אפשרויות טיפול שונות, תוך שהנאשם ישהה בתנאי מעצר בית מלא, אצל הוריו, בפיקוח אביו.

ו. בתסקיר השישי, מיום 1.9.21, סבר שירות המבחן, שעל אף שהנאשם הפר את כללי הקהילה, הרי מאחר שהוא הראה מוטיבציה להמשך טיפול ולקח אחריות על מעשיו, יש לתת לו אפשרות להתחיל מחדש את ההליך הטיפולי, קרי - שהוא יבצע הליך ממושך של כשנה, עד לחזרתו להוסטל. הנאשם סירב לכך.

הוא הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול במרכז יום או ביחידה להתמכרויות בנצרת. שירות המבחן יצר עמם קשר ונקבעה לנאשם פגישה ליום 06/09/21, לשם אבחון ובניית תכנית מותאמת לצרכיו.

ז. בתסקיר השביעי, מיום 9.9.21, דווח, שהנאשם הגיע ליחידה להתמכרויות בנצרת, כנדרש, וכי בדיקת שתן שבצע נמצאה נקייה מסם. נמצא שהנאשם מתאים להשתלב במסגרת המרכז והוא הביע מוטיבציה לכך.

ח. בתסקיר השמיני, מיום 19.9.21, דיווח שירות המבחן, כי מסיבות שאינן קשורות בנאשם, עלו סימני שאלה לגבי מידת התאמת המענה הטיפולי שגובש, לצרכיו הטיפוליים, בשלב בו הוא נמצא כיום. על כן יצר שירות המבחן קשר עם היחידה להתמכרויות בנצרת, ונקבעה לנאשם פגישה אבחון והתאמה.

ט. בתסקיר התשיעי, מיום 4.10.21, צוין, כי הנאשם הגיע לפגישה ביחידה בנצרת, הביע נכונות ומוטיבציה לטיפול פרטני ובהמשך לטיפול קבוצתי וזאת, במקביל לביצוע בדיקות שתן שבועיות.

עוד צוין, כי ביום 4/09/21 נפתח לנאשם תיק חקירה בגין הפרת הוראה חוקית וכי הוא נעצר ושוהה בבית מעצר "צלמון". כן נמסר, כי עלה חשד לשימוש באלכוהול מצדו של הנאשם. לאור אי הבהירות בנוגע למצבו המשפטי של הנאשם וסימני השאלה העולים, באשר למידת יכולתו לעמוד בתוכנית השיקומית, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בחודש ימים.

6. נוכח כל המפורט לעיל, סברתי שאין עוד טעם בדחייה נוספת לשם בחינת אפשרויות טיפול לנאשם ובישיבה

שהתקיימה ביום 7.10.21, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר ובו המלצה מסכמת לגבי הנאשם.

7. בתסקיר העשירי - המסכם, מיום 21.10.21, שנערך לאחר פגישה של שירות המבחן עם הנאשם, באמצעות היוועדות חזותית, מסר שירות המבחן כי מצבו של הנאשם ירוד, כי הוא מביע כעס על שעזב את ההוסטל וחזר לגור אצל הוריו, מתאר אורה מתוחה עם אביו, אך טוען שהוא מנסה לגלות איפוק בתגובותיו ונמנע מעימותים עמו. הנאשם סיפר שהסיבה למעצרו הייתה עימות עם אביו, שבעקבותיו צרך שתי כוסות ויסקי ובהשפעת האלכוהול הסלים העימות, באופן הדדי, לכדי צעקות.

בעקבות כך התקשר הנאשם לגורמי החוק וביקש להיעצר בבית מעצר, מתוך הבנה, שהמשך שהייתו בבית הוריו מהווה עבורו סיכון ועלולה לגרום לגרסיה נוספת בדפוסיו ההתמכרותיים. לטענתו, גורמי החוק הציעו לו ללון אצל דוד שלו, אך הוא סירב לכך וביקש לחזור לבית מעצר. הנאשם שלל שימוש בסמים ובאלכוהול, עד לאירוע הנ"ל, והביע צער על ששתה. בפגישתו עם עובד סוציאלי בבית המעצר, ביקש הנאשם להצטרף לקבוצה טיפולית בתחום ההתמכרויות ונמצא בהמתנה לתחילת הטיפול. לדבריו, הוא צופה, מדי ערב, בהרצאות של מכורים אנונימיים ונמצא בקשר טלפוני עם מכורים נקיים. הוא מבין את השלכות מעשיו ואת עונש המאסר הצפוי לו ומבקש טיפול במסגרת שב"ס וכן המשך טיפול לאחר שחרורו.

הנאשם סירב לפנות שוב לקהילה טיפולית בשל הקושי להתחיל שוב את ההליך הטיפולי ומעונין להמשיך בטיפול במסגרת בשב"ס.

שירות המבחן התרשם, שהנאשם זקוק להמשך טיפול מעמיק במסגרת אינטנסיבית ובעלת גבולות ברורים. לאור סירוב הנאשם להשתלב בקהילה טיפולית, לא יכול היה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית לגביו, במסגרת השירות, אך הוא סבור שהנאשם זקוק לענישה חיצונית ובעלת גבולות ברורים ומוחשיים, אשר עשויה לחדד עבורו את גבולות החוק ואת חומרת מעשיו.

ראיות לעונש

8. המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם, ממנו עולה, כי לנאשם הרשעה מיום 17.1.17 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן העלבת עובד ציבור, בגין נדון לשל"צ למשך 200 שעות, צו מבחן לשנה וקנס בסך 1,000 ₪.

כמו כן, בעברו, הרשעה בבי"ד צבאי, מיום 21.4.2015, בגין אלימות כלפי חייל והחזקה ושימוש בסמים מסוכנים, בגין נדון למאסר בפועל למשך 45 ימים, למאסרים על תנאי ולהורדה בדרגה.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

9. המאשימה הגישה טיעונים בכתב והוסיפה טיעונים בעל פה, בישיבה שהתקיימה ביום 25.10.21.

10. לעניין מתחם העונש ההולם טענה המאשימה, כי חלקו של הנאשם באירוע הוא מהותי; הוא עצמו תקף את שני המתלוננים והוא היה זה שעשה שימוש בכרטיס האשראי של המתלוננים לשם קניית טלפון.

לדברי ב"כ המאשימה, מדובר בעבירות קלות לביצוע אשר מניבות שלל רב ולכן הפיתוי לביצוען הוא משמעותי. הפגיעה בערכים מוגנים, במיוחד בעבירה השל הפרעה לשוטר, גם היא משמעותית.

עוד טען, כי מדובר במעשים מתוכננים שבוצעו בצוותא ושאינן מדובר במעידה רגעית וכי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה משמעותי ביותר. נטען, כי הנאשם, היה כבן 26, בעת ביצוע העבירה וברי כי הבין את משמעות מעשיו הפסולים, אך הוא לא עשה דבר על מנת לפצות את המתלוננים על הנזקים שגרם להם.

צוין כי, בנוסף לנזק הפיזי שנגרם למתלוננים (אשר כלל סימני חבלה; שפשופים; שריטה שטחית; נפיחות בשפה העליונה עם חתך פנימי ועוד) ובעקבותיו קיבלו המתלוננים טיפול רפואי, ניתן להניח כי נגרם להם גם נזק נפשי ובהלה רבה, כפי שקורה, מטבע הדברים, לכל אדם אשר נשדד בצורה ברוטאלית ומותקף ללא כל סיבה.

ב"כ המאשימה ציין, שבעניין שותפו של הנאשם לאירוע, נקבע מתחם של 18 - 30 חודשים והוא נדון ל 18 חודשים מאסר בפועל, אך גזר דינו עדיין אינו חלוט; הוא עצמו הגיש ערעור והמדינה עדיין שוקלת אם להגיש ערעור מטעמה. כאשר. נטען, כי לשותף לא יוחסה עבירה של שימוש בכרטיס האשראי וכי עניינו אינו חמור פחות.

לטענתו, המתחם ההולם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת הפגיעה בערכים המוגנים, **הוא 3-6 שנות מאסר** ועונשים נלווים.

11. לעניין הענישה בתוך המתחם ציין ב"כ המאשימה, שבעברו של הנאשם שצי עבירות של אלימות וסמים וכי לא חלף זמן משמעותי מאז ביצוע העבירה האחרונה ורק עונש משמעותי יכול להרתיע את הנאשם ואת הרבים.

נטען כי הנאשם קיבל הזדמנויות רבות לשיקום, אך לא ניצל אותן, עזב על דעת עצמו את אילנות והפר את תנאי שחרורו ולאחר ששולב ביחידה לטיפול בהתמכרויות, בנצרת, הטיפול שם לא התאים לו ובמקום לעבור לשפרעם, הוא הפר את התנאים ונעצר שוב, עד שגם שירות המבחן סבור שיש להשית עליו עונש ממשי.

ב"כ המאשימה ביקש לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו הוא טוען, להשית עליו מאסר על תנאי וכן לחייבו בפיצוי כספי לנפגעי העבירה.

הוגשה אסופת פסיקה.

תמצית טיעוני הסנגור

12. גם הסנגור הגיש טיעונים בכתב והוסיף דברים בעל פה.

13. בטיעוניו בכתב טען הסנגור, לעניין מתחם העונש ההולם, כי מדובר באירוע אחד ולכן יש לגזור עונש אחד לכל העבירות.

לדבריו, למרות העבירות החמורות בהן הורשע הנאשם, האלימות שהפעיל כלפי המתלוננים הייתה ברמה נמוכה ולא נגרמו להם חבלות חמורות. הוא הדגיש, כי לא הנאשם היה זה שנהג ברכב וכי העבירה של הפרעה לשוטר מיוחסת לו ברק בשל בריחה רגלית מהשוטרים.

14. לעניין העונש בתוך המתחם, הדגיש הסנגור, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסך מזמנו היקר של בית המשפט ושיתף פעולה עם שירות המבחן. הוא עשה מאמצי שיקום רבים והתמיד בשיקום במשך שנה וחצי וגם כיום, בהיותו בבית המעצר, הוא מנסה לשמור על השיקום שעבר.

בטיעוניו בכתב ביקש הסנגור לחרוג לקולה מהרף התחתון של המתחם ההולם ולשקול חלופות מאסר, אך בטיעוניו בפניי אמר, שיש לשים דגש על אחידות הענישה ומאחר שחלקיהם של הנאשם ושותפו בעבירות שווים, יש לגזור על הנאשם דן עונש קל יותר ולכל היותר, זהה.

הסנגור הדגיש, שהנאשם היה למעלה משנה בקהילה טיפולית, זאת - בזמן קורונה, שגרמה לבידודים וללחץ נפשי ובכל זאת הוא עלה עד שלב ג' בקהילה, שהוא שלב מתקדם ביותר. ה"כישלון" בטיפול נבע דווקא מהחזרה הביתה.

לדבריו, בדרך שעבר הנאשם בטיפול, הוא הוכיח שיש לו פוטנציאל להשתקם. עברו הפלילי זניח ומהתסקיר עולה הסיבה להתמכרותו ולכן יש לעודדו, גם אם יישלח למאסר ולהקל עמו ביחס לשותפו, עקב סיכוי שיקום, שהם סיכויים ממשיים, המצדיקים הקלה. כן ביקש הסנגור, שלא להשית על הנאשם קנס ולהימנע מחיובו בפיצוי למתלוננים.

צורפה אסופת פסיקה.

דברי הנאשם:

15. הנאשם אמר שהוא מאוד מצטער ולוקח אחריות. הוא ציין שזו הפעם הראשונה שהוא מבין מה זה טיפול וקהילה. לדבריו, הוא עבר טיפול מאוד קשה, במיוחד בתקופת הקורונה. הוא הגיע לשלב ד' ולא ג' ונלחם לסיים את הטיפול והתאכזב מעצמו. עוד אמר, שהוא אינו רוצה להרוס את כל מה שעשה ולא רוצה לחזור להיות איך שהיה לפני שנתיים. הוא רוצה להמשיך טיפול בבית הסוהר וגם אחרי הבית סוהר.

דין וגזירת הדין

16. בגזר דינו של מוחמד חוג'יראת, אשר ניתן על ידי בתיק המקביל (ת"פ 75193-01-20) קבעתי מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

17. בעניינו של השותף (שנדון בת"פ 75193-01-20) קבעתי, כי יש לראות בכלל העבירות שביצע הנאשם, אירוע אחד שכן, האירוע מהווה מסכת עבריינית אחת ומתמשכת, סמוכה בזמנים, שנבעה מתוך אותה מחשבה עבריינית. דברים אלה יפים, כמובן, גם לנאשם דנן.

גם שאר הדברים שאמרתי בעניינו של השותף, בנוגע למתחם העונש ההולם, יפים לעניינו. אמנם, חלק מהפעולות והמעשים (וגם העבירות) המיוחסים לכל אחד מהנאשמים, אינו זהה לחלוטין, אך מדובר, בסופו של דבר, בעבירות שבוצעו בצוותא ובנסיבות האירוע, כפי שהן מתוארות בכתבי האישום, אין משמעות רבה לשאלה מה **בדיוק** עשה כל אחד מהם. לעניין ביצוע בצוותא ראו: ע"פ 4791/20 מדינת ישראל נ' רואד טאלב (26.11.2020) ופסקי הדין הרבים הנזכרים שם.

מכל מקום - בראייה כוללת של האמור בשני כתבי האישום, ביחד לכל אחד מהם, מדובר במעשים, בנסיבות ובעבירות המצויים בדרגת חומרה זהה.

18. העבירות בהן הורשע הנאשם (כמו גם מחמוד) כוללות: **שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו**, שהן עבירות חמורות ביותר, הפוגעות ישירות ובעוצמה רבה בתחושת הביטחון הבסיסית של הפרט, שלווה נפשו של האזרח, שלמות גופו וקניינו. נפסק, לא אחת, כי עבירת השוד הופכת את המרחב הציבורי לסביבה מאיימת ופוגעת בסדר הציבורי ובתחושת ביטחונו של הציבור בכללותו (ראו, למשל, ע"פ 8465/14 כרכי נגד מדינת ישראל (24.8.15)).

19. לא הובאה כל ראייה לכך שהנאשם ומחמוד תכננו, מראש, את ביצוע המעשים, אולם מדובר באירועים "מתגלגלים" ולא יכול להיות ספק שהיה לנאשם די והותר זמן על מנת לשקול את צעדיו ולהפסיק את המעשים. כפי שניתן לראות מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, הוא ומחמוד פעלו, לסירוגין, זה בכה וזה בכה וביצעו את המעשים המתוארים בכתב האישום, בצוותא חדא.

20. למתלוננים נגרמו נזקים פיזיים כמפורט לעיל. אין מדובר בנזקים פיזיים חמורים במיוחד, המותירים חותם

לעתיד, אולם המתלוננים נזקקו לטיפול רפואי ויש לתת לכך משקל מתאים, לחומרה. יש לציין את פוטנציאל הנזק - היה עלול להיגרם למתלוננים נזק רב אף יותר, במיוחד נוכח כך שהאגרופים והמכות שקיבלו המתלוננים מהנאשם ומשותפו, כוונו לראש ולפנים (ללחיים ולאף, לשפתיים).

כמו כן, אין להתעלם גם מהנזק הנפשי שבוודאי נגרם למתלוננים שנקלעו לסיטואציה פתאומית ואלימה שכזו, אשר משפיעה, מטבע הדברים, על שלוות נפשו של הנשדד וגורמת לו לתחושות חרדה, בהלה, וחוסר אונים, אשר מלוות אותו במשך תקופה ארוכה ואף שנים קדימה.

לעניין הצלקות הנפשיות שעבירת שוד זו מותירה בנפגעים נפסק כי: "עבירת השוד היא מן הוותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד... והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות..." - ע"פ 3907/10 אמיר נעאמנה נגד מדינת ישראל (23.3.11) (שם, פסקה 5).

21. אין בלבי ספק, שהנאשם הבין היטב את חומרת מעשיו, ושהוא יכול היה, בכל רגע נתון, להפסיק את מעשיו ולסגת מהם. אך הוא בחר, מתוך רצון חופשי וכוונה, וללא מורא מהחוק, להמשיך במעשיו, בצוותא, יחד עם שותפו. התנהגותו של הנאשם מעידה על זלזול בחיי אדם, בשלמות גופו ונפשו של האחר ובקניינו ואף מעידה על אי כיבוד רשויות אכיפת החוק.

מדיניות הענישה

22. חומרת העבירות עולה גם הענישה הקבועה בצדה של עבירת שוד בנסיבות מחמירות - עונש של 20 שנות מאסר. עונש זה, מדגיש את החשיבות הרבה בהטלת עונש כבד על מבצעי עבירה זו.

23. גם בפסיקה נקבע, כי יש להחמיר בענישתם של מבצעי עבירות שוד, על מנת לעקור מן השורש את תופעת האלימות ההולכת ומתרחבת בחברה. במקרה שלפניי יש לתת משקל הולם גם לשאר העבירות בהן הורשע הנאשם.

בהתייחס לענישה בעבירת שוד בנסיבות מחמירות ראו: ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' הויד, (21.6.2006) שם נקבע: "העבירה בה הורשע המשיב חמורה היא גם בנסיבות בהן לא נעשה שימוש בנשק. היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפילה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה

האחרים" (שם, פסקה 5).

על חומרת העבירה שעניינה שוד מכשירי טלפון ניידים נאמר במסגרת ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2013) כי "למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך, לתופעה שניתן להגדירה כ'מכת מדינה', כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין ... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובביטחונם של הציבור בכללותו" (שם, פסקה 14).

24. נתתי דעתי לטיעוני הצדדים ועיינתי בפסיקה שהוגשה על ידם ולא שוכנעתי כי יש לשנות את המתחם שנקבע על ידי בגזר דינו של מחמוד, שותפו של הנאשם דנן. לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם גם את עניינו של הנאשם דנן, **נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

גזירת הדין בתוך המתחם

25. אין חולק שהנאשם היה עצור בתיק זה מיום 18.1.20 ועד ליום 13.5.20 וכן מיום 24.9.21 ועד היום.

26. הענישה לעולם אינדיווידואלית היא וכאשר בית המשפט גוזר את עונשו של נאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, עליו להתחשב בגורמים המתייחסים לנאשם הספציפי העומד בפניו, כגון נסיבות חייו האישיות, חרטה שהביע (ככל שהביע), לקיחת אחריות על מעשיו, שיתוף פעולה עם הרשויות, גילו, עברו הפלילי, מידת הפגיעה בהטלת העונש על הנאשם עצמו וכן על משפחתו ועוד.

27. בענייננו, מדובר בנאשם צעיר, יליד 22.05.1994, שעבר, במשך חודשים רבים, הליך שיקום, אשר למרבה הצער, לא צלח. אתחשב לקולה, גם בגילו הצעיר של הנאשם, בהודאתו, ובדברים שאמר בפניי.

על אף שלא מצאתי כי מדובר בסיכויי שיקום המצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, סבורה אני כי יש בהם כדי להצדיק גזירת הדין ברף הנמוך של המתחם.

עוד יש להתחשב, כמובן, גם באחידות הענישה ולא מצאתי כי קיימים הבדלים בין הנאשמים, המצדיקים השתתף ענישה שונה. אינני מתעלמת מעברו הפלילי של הנאשם, שאין להקל בו ראש, אולם סבורה אני נוכח השינוי שהנאשם מנסה לערוך בחייו, אין בעברו בלבד, כדי להצדיק ענישה חמורה יותר או קלה יותר מזו שהושתה על שותפו מחמוד.

28. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. מאסר בפועל למשך **18 חודשים** בניכוי הימים בהם שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח - מיום 18.1.2020 ועד ליום 13.5.20 וכן מיום 24.9.21 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך **12 חודשים** והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום בו ישוחרר ממאסר הנ"ל, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. אני מחייבת את הנאשם לשלם **לכל אחד** מהמתלוננים פיצוי בסך של **5,000 ₪** (סה"כ - 10,000 ₪).

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, החל מיום 5.1.22 ובכל 5 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד, למי מהמתלוננים, תעמוד כל יתרת הסכום, לגבי אותו מתלונן, לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.